

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 5 października 2017 r.

Poz. 1849

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 września 2017 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o odpadach wydobywczych

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1136), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1101),
- 2) ustawą z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1579),
- 3) ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 13 września 2017 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) odnośnika nr 1 oraz art. 15, art. 16, art. 17, art. 36 ust. 1 i art. 40 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1101), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.)”

„Art. 15. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 101a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, za dopuszczalne zawartości w glebie i w ziemi substancji powodujących ryzyko, o których mowa w art. 101a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, uważa się standardy jakości gleby oraz standardy jakości ziemi określone w przepisach dotychczasowych.

Art. 16. W terminie 2 lat od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 101a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, dopuszcza się wykonywanie badań zanieczyszczenia gleby i ziemi przez laboratorium posiadające akredytację w zakresie wykonywania w glebie i w ziemi pomiarów zawartości substancji, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 105 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 17. Starosta przekazuje regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska wykaz potencjalnych historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi w 25 miesiącu od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 101a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.”

Art. 36. „1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 105, art. 201 ust. 2 i art. 210 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 101a ust. 5, art. 201 ust. 2 i art. 210 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1,

- 2) art. 145 ust. 1 pkt 1 i art. 146 ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 146 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 148 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 40. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 131 i art. 142 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1579), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73).”

„Art. 131. Bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262, z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1893) jest kwalifikowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu niniejszej ustawy.”

„Art. 142. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 22, art. 24–26 i art. 96 pkt 4 w zakresie zmienianego art. 20a ust. 1 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 29 września 2018 r.”;

- 3) odnośnika nr 1 oraz art. 545 ust. 4 i art. 574 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26, Dz. Urz. WE L 67 z 07.03.1998, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 27, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, z późn. zm. oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8);
- 2) dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 68, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447 oraz Dz. Urz. UE L 31 z 21.11.2008, str. 1, z późn. zm.);
- 3) dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275, Dz. Urz. WE L 331 z 15.12.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 358, Dz. Urz. UE L 81 z 20.03.2008, str. 60, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84, z późn. zm., Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm., Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8 oraz Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2010, str. 32);
- 4) dyrektywę 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącą zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylającą dyrektywę 76/160/EWG (Dz. Urz. UE L 64 z 04.03.2006, str. 37, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, z późn. zm. oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8);
- 5) dyrektywę 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz. Urz. UE L 372 z 27.12.2006, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 182 z 21.06.2014, str. 52);
- 6) dyrektywę 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz. Urz. UE L 288 z 06.11.2007, str. 27);
- 7) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19);

- 8) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84 oraz Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1).”

Art. 545. „4. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, niewymienionych w ust. 1–3, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego jest Prezes Wód Polskich.”

„Art. 574. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 102–112, art. 494, art. 502, art. 506, art. 515, art. 525 ust. 3–6 oraz 8 i 9, art. 539 ust. 3–5 i 7, art. 540 ust. 1–4, 6 i 7, art. 541, art. 542, art. 544 ust. 1, art. 554 oraz art. 570, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 532 ust. 5 i 6, które wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2017 r.;
- 3) art. 524, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.;
- 4) art. 274 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 5) art. 36 ust. 1–3 oraz 6 i 7 oraz art. 303 ust. 1 i 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 15 września 2017 r. (poz. 1849)

USTAWA

z dnia 10 lipca 2008 r.

o odpadach wydobywczych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa, mając na celu zapobieganie powstawaniu w przemyśle wydobywczym odpadów wydobywczych, ograniczanie ich niekorzystnego wpływu na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi, określa:

- 1) zasady gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz niezanieczyszczoną glebą;
- 2) zasady prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) procedury związane z uzyskiwaniem zezwoleń i pozwoleń związanych z gospodarką odpadami wydobywczymi;
- 4) procedury związane z zapobieganiem poważnym wypadkom w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

2. W sprawach dotyczących podziemnego składowania odpadów wydobywczych stosuje się przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131, z późn. zm.²⁾).

3. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami wydobywczymi w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 785 i 1566), z wyjątkiem działu II rozdziału 7 i działu VIII rozdziału 1.

4. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami wydobywczymi będącymi odpadami promieniotwórczymi stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 576 i 935).

Art. 2. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) odpadów powstałych w wyniku poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich magazynowania i przeróbki, które nie są bezpośrednio związane z tymi działaniami;
- 2) odpadów powstałych w wyniku poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich przeróbki z obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wtlaczania wód do górotworu w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4) mas ziemnych lub skalnych przemieszczanych w związku z wydobywaniem kopalin ze złóż, jeżeli koncesja na wydobywanie kopalin ze złóż lub plan ruchu zakładu górniczego zatwierdzone decyzjami, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, lub miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego określają warunki i sposób ich zagospodarowania;
- 5) nadkładu stanowiącego masy ziemne lub skalne usuwane znad złóża w celu umożliwienia wydobycia kopaliny użytecznej, zwałowanego na obszarze górniczym, o ile nie stanowi odpadu w rozumieniu przepisów *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach*³⁾, a termin i sposób jego zagospodarowania zostały określone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze dotyczącymi ruchu zakładu górniczego.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 15). Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202, 1089, 1215 i 1566.

³⁾ Obecnie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21), na podstawie art. 203 tej ustawy.

2. Do odpadów wydobywczych obojętnych oraz niezanieczyszczonej gleby powstałych w wyniku poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin ze złóż oraz ich magazynowania i przeróbki oraz do odpadów powstałych w wyniku wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu nie mają zastosowania przepisy art. 10 ust. 4 i 5, art. 14–23, art. 27 ust. 2, art. 28–32 i art. 55, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

3. Do odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne nie mają zastosowania przepisy art. 10 ust. 4 i 5, art. 27 ust. 2, art. 28, art. 31 ust. 4–8, art. 32 oraz art. 55, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

Art. 3. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) cyjanek dysocjujący w słabym kwasie – cyjanek i związki cyjanku, które ulegają dysocjacji w słabym kwasie o określonym pH;
- 2) hałda – obiekt przeznaczony do składowania stałych odpadów wydobywczych na powierzchni ziemi;
- 3) kopalina – kopalina w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z wyłączeniem wód leczniczych, wód termalnych i solanek;
- 4)⁴⁾ niezanieczyszczona gleba – glebę, która została usunięta z górnej warstwy powierzchni ziemi w trakcie działalności wydobywczej i która nie przekracza dopuszczalnych zawartości w glebie oraz dopuszczalnych zawartości w ziemi substancji powodujących ryzyko, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 101a ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, 785, 898, 1089, 1529 i 1566), dla gruntów występujących w miejscu użycia tej gleby lub ziemi;
- 5) obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – obiekt przeznaczony do składowania odpadów wydobywczych w formie stałej, ciekłej, w roztworze lub zawiesinie, w tym hałdy i stawy osadowe, obejmujący tamy lub inne konstrukcje służące do powstrzymywania, zatrzymywania, ograniczania lub umacniania takiego obiektu; za obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie uznaje się wyrobiska górniczego wypełnianego odpadami wydobywczymi w celach rekultywacyjnych i technologicznych;
- 6) odpady przerobcze – odpady wydobywcze w formie stałej lub szlamu, które pozostają po przeróbce kopalin, przeprowadzonej w drodze procesów mechanicznych, fizycznych, biologicznych, termicznych lub chemicznych, a także z połączenia tych procesów;
- 7) odpady wydobywcze – odpady pochodzące z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż;
- 8) poważny wypadek – zdarzenie w miejscu prowadzenia działalności związanej z gospodarowaniem odpadami wydobywczymi, w szczególności w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, prowadzące do natychmiastowego lub występującego po pewnym czasie poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska, w miejscu prowadzenia działalności lub poza nim;
- 9) przemysł wydobywczy – dział gospodarki zajmujący się odkrywkowym, podziemnym lub otworowym wydobywaniem kopalin ze złóż lub ich przeróbką;
- 10) przeróbka – procesy mechaniczne, fizyczne, biologiczne, termiczne i chemiczne, a także połączenie tych procesów, którym są poddane wydobyte kopaliny, prowadzone w celu przygotowania ich do wykorzystania, w tym zmiana ich objętości, klasyfikacja, rozdzielanie i ługowanie, a także ponowna przeróbka poprzednio odrzuconych odpadów, z wyłączeniem procesów wytapiania, produkcyjnych procesów termicznych (innych niż wypalanie wapienia) i procesów metalurgicznych;
- 11) rekultywacja terenu – zagospodarowanie terenu, w tym oczyszczanie gruntu, na który miał wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w taki sposób, aby przywrócić go do właściwego stanu użytkowego i przyrodniczego, ze szczególnym uwzględnieniem jakości gleby, dzięki fauny i flory, siedlisk naturalnych, systemów słodkiej wody oraz krajobrazu;
- 12) staw osadowy – obiekt przeznaczony do składowania drobnodziarnistych odpadów wydobywczych, w tym powstałych w wyniku przeróbki, wraz ze zmieniającą się ilością wody technologicznej, która pochodzi z przeróbki kopalin ze złóż, oraz z oczyszczania wody technologicznej;
- 13) tama – obiekt budowlany przeznaczony do zatrzymania lub zamknięcia wody technologicznej lub odpadów wydobywczych w stawie osadowym;

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 10 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1101), która weszła w życie z dniem 5 września 2014 r.

- 14) zainteresowana społeczność – osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które są lub mogą być dotknięte skutkami wydania zezwolenia lub mają interes w procesie jego wydania lub w procesie ustalania procedur związanych z zapobieganiem poważnym wypadkom w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, a także organizacja ekologiczna, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 i 1566);
- 15) przemieszczanie – gospodarowanie masami ziemnymi i skalnymi związane z wydobywaniem kopalin ze złóż w obrębie wyrobiska górniczego w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria zaliczania odpadów wydobywczych do odpadów obojętnych, kierując się właściwościami fizycznymi, chemicznymi i biologicznymi, w szczególności rozpuszczalnością, palnością, biodegradacją, zdolnością do wymywania, zawartością zanieczyszczeń w odpadach wydobywczych oraz negatywnym oddziaływaniem na środowisko wód odciekowych z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z uwzględnieniem ich potencjalnego zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych lub podziemnych.

Rozdział 2

Zasady gospodarowania odpadami wydobywczymi

Art. 4. 1. Wytwórca odpadów wydobywczych jest obowiązany do stosowania takich sposobów poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania, które zapobiegają powstawaniu odpadów wydobywczych lub pozwalają utrzymać na możliwym najniższym poziomie ich ilość, jak również ograniczają negatywne oddziaływanie na środowisko lub zagrożenie życia i zdrowia ludzi, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do ograniczania negatywnego oddziaływania odpadów wydobywczych na środowisko, życie i zdrowie ludzi oraz zapobiegania lub zmniejszania, w możliwie najszerszym zakresie, wszelkich niekorzystnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, powstałych w wyniku gospodarowania odpadami wydobywczymi, również po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

3. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany w pierwszej kolejności do poddania ich odzyskowi, a jeżeli z przyczyn technologicznych jest on niemożliwy lub nie jest uzasadniony z przyczyn ekonomicznych, do ich unieszkodliwienia zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska lub programem gospodarowania odpadami wydobywczymi, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

4. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do przekazania odpadów wydobywczych, które z przyczyn technologicznych lub ekonomicznych nie mogą być poddane odzyskowi, do najbliższej położonych miejsc, w których mogą być poddane unieszkodliwieniu, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w szczególności do obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

5. Jeżeli są spełnione wymagania, o których mowa w ust. 1–4, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zezwolić na odstępnie od wymagań określonych w przepisach ustawy w odniesieniu do:

- 1) składowania odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne, powstałych w wyniku poszukiwania kopalin, z wyłączeniem ropy naftowej, soli kamiennej, soli potasowo-magnezowych oraz soli strontu, lub
- 2) składowania niezanieczyszczonej gleby i odpadów powstałych w wyniku wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu.

6. Dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 1509 i 1566), decyzję, o której mowa w ust. 5, wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 5. 1. (uchylony)

2. Do odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne oraz odpadów, o których mowa w art. 2 ust. 2, nie mają zastosowania przepisy art. 270 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska i art. 109 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

Art. 6. 1. Obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych dzieli się na:

- 1) obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, jeżeli:
 - a) brak działania lub niewłaściwe działanie mogłoby spowodować poważny wypadek,
 - b) składowane są w nim odpady niebezpieczne,
 - c) składowane w nim odpady wydobywcze zawierają substancje lub mieszaniny niebezpieczne, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1203 oraz z 2016 r. poz. 2003);
- 2) pozostałe obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych decydujące o zaliczeniu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do kategorii A, kierując się wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko oraz możliwością wystąpienia poważnego wypadku.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, normy zharmonizowane odnoszące się do metod pobierania próbek i przeprowadzania analiz niezbędnych do technicznego wykonywania niniejszej ustawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa wspólnotowego w tym zakresie.

Art. 7. 1. Odpady wydobywcze niebezpieczne po ich wytworzeniu powinny być niezwłocznie poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu, w tym składowaniu w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Dopuszcza się magazynowanie, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, odpadów wydobywczych niebezpiecznych, których wytworzenie było wcześniej niemożliwe do przewidzenia.

3. Dopuszcza się magazynowanie odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne i obojętne przez okres nie dłuższy niż rok.

4. Dopuszcza się magazynowanie niezanieczyszczonej gleby, odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne wytworzonych w czasie prac poszukiwawczych, odpadów powstałych w wyniku wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu oraz odpadów wydobywczych obojętnych przez okres nie dłuższy niż 3 lata.

5. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 2–4, posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany poddać odpady wydobywcze odzyskowi lub unieszkodliwieniu, w tym składowaniu w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w którym można składować poszczególne rodzaje odpadów wydobywczych, o których mowa w ust. 2–4.

Rozdział 3

Program gospodarowania odpadami wydobywczymi

Art. 8. 1. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do przedłożenia właściwemu organowi programu gospodarowania odpadami wydobywczymi przed rozpoczęciem działalności związanej z wytwarzaniem lub gospodarowaniem odpadami wydobywczymi.

2. Celem programu gospodarowania odpadami wydobywczymi jest:

- 1) zapobieganie powstawaniu odpadów wydobywczych i ograniczanie ilości wytwarzanych odpadów wydobywczych oraz ich negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności poprzez:
 - a) racjonalne gospodarowanie odpadami wydobywczymi w fazie projektowania działalności wydobywczej, przy wyborze metody wydobywania kopalin ze złóż i ich przeróbki oraz w fazie działalności wydobywczej,
 - b) analizę zmian, którym mogą ulec odpady wydobywcze w związku ze zwiększeniem się powierzchni ich kontaktu z czynnikami atmosferycznymi, w tym w zakresie ekspozycji na te czynniki,
 - c) umieszczenie odpadów wydobywczych z powrotem w wyrobiskach górniczych, w zakresie, w jakim jest to technicznie możliwe do wykonania i uzasadnione ze względów ochrony środowiska oraz ekonomicznie, jak również zgodne z przepisami o ochronie środowiska, przepisami o odpadach i przepisami prawa geologicznego i górniczego,
 - d) umieszczenie warstwy uprawnej gleby z gruntów rolnych klasy od I do IV z powrotem na miejscu po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub, jeżeli nie jest to technologicznie wykonalne, ponowne użycie warstwy uprawnej gleby w innym miejscu w celu poprawy wartości użytkowej powierzchni ziemi,
 - e) stosowanie w procesie przeróbki kopalin ze złóż, substancji jak najmniej niebezpiecznych;

- 2) zapewnienie w pierwszej kolejności odzysku odpadów wydobywczych, jeżeli jest to uzasadnione ze względów ochrony środowiska, a także technologicznych i ekonomicznych oraz zgodne z przepisami o ochronie środowiska;
- 3) zapewnienie bezpiecznego unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w szczególności poprzez dokonanie na etapie projektowania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych analizy sposobu gospodarowania odpadami wydobywczymi w trakcie jego eksploatacji oraz po jego zamknięciu, a także przez wybór projektu, który:
 - a) wymaga minimalnego, a jeżeli jest to możliwe, nie wymaga żadnego monitoringu, kontrolowania i zarządzania zamkniętym obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - b) zapobiega lub przynajmniej minimalizuje jakiegokolwiek długotrwałe negatywne skutki, w szczególności związane z przemieszczaniem się zanieczyszczeń do powietrza lub wód z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - c) zapewnia długoterminową stateczność każdej tamy lub hałdy wznoszącej się ponad istniejącą uprzednio powierzchnię ziemi.

Art. 9. 1. Program gospodarowania odpadami wydobywczymi zawiera następujące dane:

- 1) opis działań mających na celu zapobieganie powstawaniu odpadów wydobywczych i ograniczanie ilości wytwarzanych odpadów wydobywczych oraz ich negatywnego oddziaływania na środowisko;
- 2) opis działań mających na celu odzysk odpadów wydobywczych, jeżeli jest on technologicznie i ekonomicznie uzasadniony oraz zgodny z przepisami o ochronie środowiska;
- 3) ocenę ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych dokonaną zgodnie z oceną ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 5) wyszczególnienie rodzaju odpadów wydobywczych przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z uwzględnieniem charakterystyki tych odpadów;
- 6) określenie łącznej ilości poszczególnych rodzajów odpadów wydobywczych przewidzianych do wytworzenia w trakcie prowadzenia działalności objętej programem gospodarowania odpadami wydobywczymi, w tym w ciągu roku;
- 7) opis procesów, podczas których powstają odpady wydobywcze;
- 8) opis procesów przeróbki odpadów wydobywczych;
- 9) skutki dla środowiska i zdrowia ludzi spowodowane unieszkodliwianiem odpadów wydobywczych oraz działania zapobiegawcze, które należy podjąć w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania na środowisko podczas eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i po jego zamknięciu;
- 10) opis technologii i środków technicznych służących zapobieganiu powstawania pożarów w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w których są składowane odpady zawierające części palne;
- 11) zakres i sposób monitoringu wyrobisk górniczych zgodnie z warunkami, o których mowa w art. 39;
- 12) zakres i sposób monitoringu obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 27 ust. 6, w szczególności określenie listy substancji i parametrów wskaźnikowych przewidzianych do badania w zależności od rodzaju i właściwości składowanych odpadów wydobywczych;
- 13) opis sposobu zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wraz z rekultywacją terenu oraz procedurami po zamknięciu oraz monitoringu zgodnie z art. 27 ust. 6, z uwzględnieniem w szczególności:
 - a) ustalenia niezbędnych działań dotyczących zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - b) ustalenia działań związanych z rekultywacją terenu,
 - c) sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 14) opis działań mających na celu zapobieganie lub zminimalizowanie pogorszenia stanu wód, oraz mających na celu zapobieganie lub minimalizację zanieczyszczenia powietrza i gleby;
- 15) wyniki badań wód powierzchniowych, wód podziemnych i gleby, na które może wywierać wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w szczególności w zakresie ustalenia poziomu naturalnych stężeń substancji na danym terenie.

2. Program gospodarowania odpadami wydobywczymi powinien zawierać dane umożliwiające organowi właściwemu ocenę osiągnięcia celu, o którym mowa w art. 8 ust. 2.

3. Jeżeli posiadacz odpadów wydobywczych prowadzi wyłącznie działalność wydobywczą lub działalność przerobczą, lub obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, program gospodarowania odpadami wydobywczymi zawiera dane, o których mowa w ust. 1, w zakresie prowadzonej działalności.

4. Charakterystyka odpadów wydobywczych, o której mowa w ust. 1 pkt 5, obejmuje informacje dotyczące działań poszukiwawczych, wydobywczych i przerobczych, złóż przeznaczonych do eksploatacji, typu i właściwości odpadów wydobywczych oraz postępowania z nimi, w szczególności:

- 1) opis właściwości fizycznych i chemicznych odpadów wydobywczych, ze szczególnym uwzględnieniem ich stabilności w warunkach atmosferycznych oraz rodzaju kopaliny;
- 2) wyszczególnienie rodzaju odpadów wydobywczych;
- 3) opis substancji chemicznych, które będą stosowane w procesie przeróbki, ze szczególnym uwzględnieniem ich stabilności;
- 4) opis metody składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 5) opis systemu transportu odpadów wydobywczych.

4a. Posiadacz odpadów wydobywczych sporządza charakterystykę odpadów wydobywczych na podstawie informacji zgromadzonych i zweryfikowanych w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób gromadzenia i weryfikacji informacji, na podstawie których sporządza się charakterystykę odpadów wydobywczych, kierując się potrzebą uzyskania odpowiedniej jakości informacji niezbędnych do sporządzenia charakterystyki odpadów wydobywczych;
- 2) szczegółowy zakres charakterystyki odpadów wydobywczych, kierując się koniecznością zapewnienia stateczności geomechanicznej i stabilności chemicznej obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz zapobiegania poważnym wypadkom.

Art. 10. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych sporządza ocenę ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Ocena ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) wskazanie osoby zarządzającej obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadającej świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami;
- 3) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) obecną i planowaną wielkość obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, określoną przez parametry powierzchni (ha) i pojemności (m^3 i Mg) oraz zdolność przetwarzania (Mg/dobę);
- 5) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, wraz z uzasadnieniem, dokonaną na podstawie kryteriów klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 6) określenie wpływu na środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na stan powietrza, wód podziemnych i powierzchniowych, gleby oraz krajobrazu;
- 7) wskazanie możliwych zagrożeń wystąpienia poważnego wypadku;
- 8) określenie stężenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz możliwości jego redukcji za pomocą najlepszych dostępnych technik.

3. W stawie osadowym, w którym jest obecny cyjanek dysocjujący w słabym kwasie, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany wykazać w ocenie ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, że stężenie w miejscu zrzutu odpadów przerobczych do stawu osadowego jest zredukowane do najniższego możliwego poziomu za pomocą najlepszych dostępnych technik, jednakże nie przekroczy 10 ppm.

4. Jeżeli posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wykaże w ocenie ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych brak wpływu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko, stężenie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie nie wymaga dalszego obniżania za pomocą najlepszych dostępnych technik.

5. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne odnoszące się do określenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz metod jego pomiaru, kierując się dokładnością i powtarzalnością wykonywania pomiarów.

Art. 11. 1. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje właściwy organ na wniosek posiadacza odpadów wydobywczych. Do wniosku załącza się program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, może zawierać proponowany czas, na jaki ma być wydana decyzja, o której mowa w ust. 1.

2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, właściwy organ wydaje decyzję na czas określony, o ile jest to uzasadnione rodzajem prowadzonej działalności związanej z gospodarowaniem odpadami wydobywczymi.

3. Decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi, odpowiednio do zakresu działalności gospodarczej objętej programem, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów wydobywczych;
- 2) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zgodnie z oceną ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) wyszczególnienie rodzajów odpadów wydobywczych przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, z uwzględnieniem ich charakterystyki;
- 4) określenie łącznej ilości poszczególnych rodzajów odpadów wydobywczych przewidzianych do wytworzenia w trakcie prowadzenia działalności objętej programem gospodarowania odpadami wydobywczymi, w tym w ciągu roku;
- 5) opis procesów, podczas których powstają odpady wydobywcze;
- 6) opis procesów przeróbki odpadów wydobywczych;
- 7) skutki dla środowiska i zdrowia ludzkiego spowodowane unieszkodliwianiem odpadów wydobywczych oraz działania zapobiegawcze, które należy podjąć w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania na środowisko podczas eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i po jego zamknięciu;
- 8) opis technologii i środków technicznych służących zapobieganiu powstawania pożarów w obiektach unieszkodliwiania odpadów, w których są składowane odpady zawierające części palne;
- 9) zakres i sposób monitoringu wyrobisk górniczych zgodnie z warunkami, o których mowa w art. 39;
- 10) zakres i sposób monitoringu obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 27 ust. 6, w szczególności określenie listy substancji i parametrów wskaźnikowych przewidzianych do badania w zależności od rodzaju i właściwości składowanych odpadów wydobywczych;
- 11) opis sposobu zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wraz z rekultywacją terenu oraz procedurami po zamknięciu obiektu oraz monitoringu zgodnie z art. 27 ust. 6, z uwzględnieniem w szczególności:
 - a) ustalenia niezbędnych działań dotyczących zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - b) ustalenia działań związanych z rekultywacją terenu,
 - c) sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 12) działania mające na celu zapobieganie lub zminimalizowanie pogorszenia się stanu wód oraz mające na celu zapobieganie zanieczyszczeniu powietrza i gleby lub jego minimalizację;
- 13) wyniki badań wód powierzchniowych, wód podziemnych i gleby, na które może wywierać wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w szczególności w zakresie ustalenia poziomu naturalnych stężeń substancji na danym terenie;
- 14) ocenę ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 15) czas, na jaki została wydana decyzja – w przypadku, o którym mowa w ust. 2a.

3a. Decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi może określać:

- 1) odstępstwa od obowiązku prowadzenia pomiaru poziomu i składu wód podziemnych – w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 7;

- 2) częstotliwość badań wód powierzchniowych, odciekowych i podziemnych – w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 9;
- 3) odstępowania od obowiązku wykonywania badań składu wód powierzchniowych, odciekowych i podziemnych, pomiaru objętości wód odciekowych oraz pomiaru poziomu wód podziemnych – w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 10.

4. Decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi wydaje się po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora okręgowego urzędu górniczego oraz właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, a w przypadku, o którym mowa w art. 27 ust. 9, również właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. W przypadku niewydania opinii w terminie, o którym mowa w art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, opinię uznaje się za pozytywną.

5. Właściwy organ odmówi wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami wydobywczymi:

- 1) jest sprzeczny z wymaganiami przepisów o odpadach;
- 2) mógłby powodować zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi lub zagrożenie dla środowiska;
- 3) jest sprzeczny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w *ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach*³⁾.

Art. 12. 1. Posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do przeprowadzenia i przedłożenia właściwemu organowi przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi co 5 lat.

2. Jeżeli posiadacz odpadów wydobywczych nie przedłoży przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi właściwy organ wzywa go, w drodze decyzji, do przedłożenia przeglądu w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji.

3. Nieprzedłożenie przez posiadacza odpadów wydobywczych przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi, w terminie, o którym mowa w ust. 2, skutkuje wygaśnięciem decyzji zatwierdzającej ten program.

4. Posiadacz odpadów wydobywczych informuje właściwy organ o wszelkich planowanych zmianach w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi w formie pisemnego oświadczenia na temat planowanych zmian w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi.

5. Zmian w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi można dokonać, jeżeli właściwy organ w terminie 30 dni od dnia przedłożenia pisemnego oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji. Właściwy organ wnosi sprzeciw, jeżeli planowane zmiany mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi lub są sprzeczne z przepisami o ochronie środowiska.

6. W przypadku zmian, o których mowa w art. 17, lub w przypadku zmiany rodzaju składowanych odpadów wydobywczych, posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany przedłożyć do zatwierdzenia nowy program gospodarowania odpadami wydobywczymi, uwzględniający w szczególności przegląd klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, dokonany zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt 5.

Art. 12a. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do dokonania przeglądu klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych przed złożeniem wniosku o zgodę na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o której mowa w art. 29.

2. Przeglądu klasyfikacji, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie kryteriów klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz zgodnie z oceną ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych przesyła właściwemu organowi informację o wynikach dokonanej przeglądu klasyfikacji, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem.

4. W przypadku konieczności dokonania zmiany klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych właściwy organ zobowiązuje, w drodze decyzji, posiadacza odpadów wydobywczych do przedłożenia do zatwierdzenia nowego programu gospodarowania odpadami wydobywczymi uwzględniającego zmianę tej klasyfikacji.

Art. 13. 1. Jeżeli posiadacz odpadów wydobywczych narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi, właściwy organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

2. Jeżeli posiadacz odpadów wydobywczych mimo wezwania, o którym mowa w ust. 1, nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi, właściwy organ wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie objętym decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

3. Decyzji wstrzymującej działalność posiadacza odpadów wydobywczych, o której mowa w ust. 2, właściwy organ nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie objętym programem gospodarowania odpadami wydobywczymi; wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt posiadacza odpadów wydobywczych.

Rozdział 4

Wnioski i zezwolenia

Art. 14. 1. Prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wymaga uzyskania zezwolenia.

2. Zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wydaje właściwy organ na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.

3. Posiadacz odpadów, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach⁵⁾.

Art. 15. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2a) wyszczególnienie ilości odpadów poszczególnych rodzajów przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w ciągu roku;
- 3) dokumenty potwierdzające posiadanie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z art. 32;
- 4) informację o tytule prawnym do obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 5) informację o stosowanych technologiach oraz charakterystykę techniczną źródeł powstawania i miejsc emisji;
- 6) informację niezbędną do sporządzenia zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o którym mowa w art. 37, zgodnie z art. 260 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Do wniosku załącza się decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wydaną dla obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, którego dotyczy wniosek, wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o ile był wymagany.

3. Wnioskujący o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, dla którego przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania w przypadku obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A na podstawie przepisów działu VI rozdział 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, obowiązany jest do sporządzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i 2, w języku państwa, na którego terytorium może oddziaływać ten obiekt.

Art. 15a. 1. Przed wydaniem zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych właściwy organ, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, informacje o:

- 1) wszczęciu postępowania;
- 2) organie właściwym do wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 4) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 14-dniowy termin ich składania;
- 5) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;

⁵⁾ Utraciła moc na podstawie art. 252 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

- 6) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w ust. 5, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
- 7) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone;
- 8) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie.

2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, należą:

- 1) wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wraz z wymaganymi dokumentami;
- 2) decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi;
- 3) wymagane przez przepisy:
 - a) postanowienia organu właściwego do wydania decyzji,
 - b) inne dokumenty, które mogą mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

3. Każdy ma prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu:

- 1) w formie pisemnej;
- 2) ustnie do protokołu;
- 3)⁶⁾ za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

4. Uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, pozostawia się bez rozpatrzenia.

5. Organ właściwy do wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych może przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa. Przepis art. 91 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

6. Organ prowadzący postępowanie:

- 1) rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 3;
- 2) w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

7. Organ właściwy do wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.

Art. 15b. 1. Przed wydaniem zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, dla którego przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko na podstawie przepisów działu VI rozdział 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, właściwy organ, bez zbędnej zwłoki, przekazuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska:

- 1) wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wraz z wymaganymi dokumentami;
- 2) decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi;
- 3) wymagane przez przepisy:
 - a) postanowienia organu właściwego do wydania decyzji,
 - b) inne dokumenty, które mogą mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powiadamia państwo członkowskie Unii Europejskiej, na którego terytorium może oddziaływać obiekt, o którym mowa w ust. 1, o zezwoleniu na prowadzenie tego obiektu, które ma być wydane i o organie właściwym do jego wydania.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 102 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1579), która weszła w życie z dniem 7 października 2016 r.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, proponuje termin na odpowiedź, czy państwo członkowskie Unii Europejskiej jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

4. Jeżeli państwo członkowskie Unii Europejskiej powiadomi, że jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska:

- 1) w porozumieniu z właściwym organem przeprowadzającym to postępowanie uzgadnia z państwem członkowskim Unii Europejskiej terminy etapów uczestnictwa właściwych organów oraz społeczeństwa tego państwa w tym postępowaniu;
- 2) przekazuje temu państwu dokumenty, o których mowa w ust. 1.

5. Uwagi i wnioski złożone przez państwo uczestniczące w postępowaniu, o którym mowa w ust. 3, rozpatruje się przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a informacje o sposobie ich uwzględnienia podaje się w uzasadnieniu.

6. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje państwu uczestniczącemu w postępowaniu, o którym mowa w ust. 3, zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, bez zbędnej zwłoki.

Art. 16. 1. Zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) wyszczególnienie ilości odpadów poszczególnych rodzajów przewidzianych do składowania w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w ciągu roku;
- 5) wysokość gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu;
- 6) czas obowiązywania zezwolenia;
- 7) w przypadku obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A – wskazanie terminu sporządzenia polityki zapobiegania poważnym wypadkom, wprowadzającego ją w życie systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego.

2. Załącznikiem do zezwolenia jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Art. 17. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych występuje z wnioskiem o zmianę zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jeżeli:

- 1) nastąpią zmiany w strukturze lub w zasadach prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, które mogą mieć znaczący niekorzystny wpływ na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi, lub w odniesieniu do rodzajów składowanych odpadów wydobywczych, lub
- 2) nastąpi zmiana warunków prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, co potwierdzą wyniki monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub kontroli przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, lub
- 3) nastąpią istotne zmiany w najlepszych dostępnych technikach stosowanych w państwach członkowskich.

2. Przepisy o wydaniu zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 18. 1. Odpady wydobywcze składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych mogą być z niego pozyskane po uzyskaniu zgody na wydobywanie odpadów, o której mowa w art. 144 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Pozyskiwanie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również pozyskiwania odpadów wydobywczych z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w których były składowane odpady wydobywcze, a dla których nie było wymagane uzyskanie decyzji lokalizacyjnej lub pozwolenia na budowę.

3. Do zgody na wydobywanie odpadów wydobywczych pozyskiwanych z obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z uwzględnieniem:

- 1) imienia i nazwiska oraz adresu zamieszkania lub nazwy i adresu siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) informacji niezbędnych do sporządzenia zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o którym mowa w art. 37, zgodnie z art. 260 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 19. 1. Do wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 18, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A dołącza informacje niezbędne do sporządzenia przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o którym mowa w art. 37.

2. Właściwy organ informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje niezwłocznie właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej.

3. Właściwy organ wydaje zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub pozwolenie na wytwarzanie odpadów po sporządzeniu przez właściwego komendanta Państwowej Straży Pożarnej zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego.

Art. 20. Właściwy organ odmówi wydania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jeżeli zamierzony sposób prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych:

- 1) jest sprzeczny z wymaganiami przepisów o odpadach;
- 2) mógłby powodować zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi lub zagrożenie dla środowiska;
- 3) jest sprzeczny z programem gospodarowania odpadami wydobywczymi;
- 4) jest sprzeczny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w *ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach*³⁾.

Art. 21. 1. Jeżeli posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, właściwy organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

2. Jeżeli posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych mimo wezwania, o którym mowa w ust. 1, nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, właściwy organ wstrzymuje, w drodze decyzji, działalność posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie objętym tym zezwoleniem.

3. Decyzji, o której mowa w ust. 2, właściwy organ nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności posiadacza odpadów wydobywczych w zakresie objętym zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych; wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt posiadacza odpadów wydobywczych.

Rozdział 5

Zasady prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych

Art. 22. Posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do zatrudniania na stanowisku zarządzającego obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych osobę posiadającą świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami, odpowiednie do prowadzonych procesów przetwarzania, o którym mowa w art. 164 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 23. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do zapewnienia podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz szkolenia personelu w zakresie prawidłowej gospodarki odpadami wydobywczymi.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do eksploatacji tego obiektu w sposób zapewniający zachowanie wymagań sanitarnych, bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwpożarowych, a także zasad ochrony środowiska.

Art. 24. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych prowadzi obiekt w sposób zapobiegający pogorszeniu stanu gleby, wód powierzchniowych i podziemnych w wyniku oddziaływania wód odciekowych pochodzących z obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w tym określa bilans wodny tego obiektu; skutkiem tym jest obowiązany zapobiec również po zamknięciu obiektu.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do prowadzenia tego obiektu w sposób zapobiegający emisji pyłów i gazów.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do prowadzenia tego obiektu w sposób zapewniający stateczność i chemiczną stabilność obiektu oraz ich bieżącą kontrolę, a także w sposób zapewniający właściwe funkcjonowanie urządzeń technicznych, stanowiących jego wyposażenie, w szczególności aparatów kontrolnych i pomiarowych oraz kanałów przelewowych i przelewów spływowych; do prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w ten sposób jest również obowiązany po zamknięciu obiektu.

4. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w którym są składowane odpady zawierające części palne, jest obowiązany do stosowania środków technicznych zapobiegających powstawaniu pożarów.

Art. 25. Lokalizacja obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinna uwzględniać zakazy i ograniczenia wynikające w szczególności z następujących ustaw:

- 1) ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161);
- 2) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3)⁷⁾ ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1121);
- 3)⁸⁾ ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566);**
- 4) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.⁹⁾);
- 5) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056).

Art. 26. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do sprawdzenia zgodności przyjmowanych odpadów wydobywczych z danymi o odpadach zawartymi w karcie przekazania odpadu.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do odmowy przyjęcia odpadów wydobywczych, których skład nie jest zgodny z danymi zawartymi w karcie przekazania odpadu lub zezwoleniem na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. Do odpadów wydobywczych obojętnych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz niezanieczyszczona gleba, składowanych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, nie stosuje się przepisów tytułu V ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z wyłączeniem przepisów o opłatach podwyższonych oraz o administracyjnych karach pieniężnych.

Art. 27. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do monitoringu tego obiektu w trakcie jego prowadzenia, który obejmuje w szczególności:

- 1) badanie wielkości opadu atmosferycznego dokonane w stacji meteorologicznej reprezentatywnej dla lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) badanie substancji i parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych, odciekowych i podziemnych z listy określonej w przepisach dotyczących kwalifikacji wód;
- 3) pomiar poziomu wód podziemnych w otworach obserwacyjnych;
- 4) kontrolę osiadania powierzchni obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w oparciu o ustalone repery.

⁷⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 8.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 508 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2249 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 132, 1074, 1566 i 1595.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do monitoringu tego obiektu po jego zamknięciu, który obejmuje w szczególności:

- 1) badanie wielkości opadu atmosferycznego dokonane w stacji meteorologicznej reprezentatywnej dla lokalizacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) badanie substancji i parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych, odciekowych i podziemnych z listy określonej w przepisach dotyczących kwalifikacji wód;
- 3) pomiar poziomu wód podziemnych w otworach obserwacyjnych;
- 4) kontrolę osiadania powierzchni obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w oparciu o ustalone repery.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do gromadzenia danych o wynikach monitoringu i do sporządzenia na ich podstawie sprawozdania o wynikach monitoringu.

4. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do przedłożenia sprawozdania o wynikach monitoringu właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

5. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do przechowywania danych o wynikach monitoringu oraz sprawozdań o wynikach monitoringu przez 30 lat, licząc od dnia zaprzestania składowania odpadów wydobywczych w tym obiekcie.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres, czas, sposób oraz warunki prowadzenia monitoringu, a także wzór sprawozdania o wynikach monitoringu, częstotliwości jego sporządzania oraz termin składania, kierując się potrzebą ustalenia planów, dokumentów i procedur dotyczących monitoringu i kontrolowania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz podejmowania działań w przypadku wyników wskazujących na brak stateczności i niestabilność chemiczną obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

7. Na wniosek posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, właściwy organ może odstąpić od obowiązku prowadzenia pomiaru poziomu i składu wód podziemnych, jeżeli z załączonej do wniosku dokumentacji hydrogeologicznej, w szczególności z zawartych w niej zaleceń, wynika brak konieczności monitoringu wód podziemnych.

8. Jeżeli zmieniona dokumentacja hydrogeologiczna, w przypadku, o którym mowa w art. 93 ust. 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, wskazuje na konieczność monitoringu wód podziemnych, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany niezwłocznie przedłożyć do zatwierdzenia nowy program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

9. W przypadku zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, właściwy organ, na wniosek posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, może zmniejszyć częstotliwość badań wód powierzchniowych, odciekowych i podziemnych, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, kierując się oddziaływaniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko.

10. Jeżeli z programu gospodarowania odpadami wydobywczymi wynika, że obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w którym składowane są wyłącznie odpady wydobywcze zaliczone do odpadów wydobywczych obojętnych, nie stanowi zagrożenia dla gleby, wód podziemnych oraz wód powierzchniowych, na wniosek posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, właściwy organ może odstąpić od obowiązku wykonywania badań składu wód powierzchniowych, odciekowych i podziemnych, pomiaru objętości wód odciekowych oraz pomiaru poziomu wód podziemnych, chyba że odpady te są składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

Art. 28. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawiadamia bez zbędnej zwłoki, a następnie potwierdza zawiadomienie w formie pisemnej, nie później niż w ciągu 48 godzin od zdarzenia, właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o każdym zdarzeniu, które może mieć wpływ na stateczność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska, ujawnionych w wyniku kontroli i monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, podając:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) rodzaj zdarzenia z krótkim opisem;
- 4) dzień zajścia zdarzenia.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A wprowadza w życie wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy oraz podejmuje działania i stosuje wszelkie niezbędne środki do usunięcia skutków zdarzenia.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A pokrywa wszelkie koszty działań, o których mowa w ust. 2, również poniesione przez organy administracji.

4. Właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska na podstawie sprawozdań o wynikach monitoringu oraz ilości, częstotliwości i zakresie zgłaszanych zdarzeń, o których mowa w ust. 1, może, w drodze decyzji, ustalić dla posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych odrębne terminy składania sprawozdania, jednak nie rzadziej niż raz w roku, biorąc pod uwagę większe prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzeń, o których mowa w ust. 1, w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

Art. 29. 1. Zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części wymaga zgody właściwego organu, w drodze decyzji, po przeprowadzeniu przez właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli w miejscu prowadzenia działalności mającej na celu sprawdzenie stanu faktycznego wynikającego ze sprawozdań o wynikach monitoringu oraz programu gospodarowania odpadami wydobywczymi.

2. Przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, nie jest wymagane, jeżeli potrzeba zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części wynika z zarządzenia pokontrolnego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

3. Zgodę na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części wydaje się na wniosek posiadacza odpadów prowadzącego obiekt.

4. (uchylony)

5. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, w przypadku gdy:

- 1) określona w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi pojemność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych została zapelniona lub
- 2) obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego część nie jest prowadzony zgodnie z art. 24 i jego dalsza eksploatacja stanowi zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi.

6. Jeżeli wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdzi, że zachodzą podstawy do zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, z przyczyn, o których mowa w ust. 5, w zarządzeniu pokontrolnym wskazuje termin, w którym posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, w przypadku gdy taki wniosek nie został złożony.

7. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje właściwy organ o stwierdzeniu potrzeby zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części i o wskazanym w zarządzeniu pokontrolnym terminie wystąpienia z wnioskiem o jego zamknięcie.

Art. 30. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych składa do właściwego organu wniosek o wydanie zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawierający następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) klasyfikację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) dokumenty potwierdzające posiadanie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu;
- 5) opis sposobu zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, w tym działania związane z jego realizacją;
- 6) datę zaprzestania składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 7) harmonogram realizacji działań dotyczących zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 8) harmonogram działań związanych z rekultywacją terenu;
- 9) sprawowanie nadzoru nad zreultywowanym obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz załącza decyzję zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz projekt zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu.

3. W decyzji o wydaniu zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części właściwy organ zatwierdza projekt zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu i określa:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) sposób zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, w tym działania związane z jego realizacją;
- 3) datę zaprzestania składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) harmonogram realizacji działań dotyczących zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 5) harmonogram działań związanych z rekultywacją terenu.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres danych zawartych w projekcie zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, kierując się zasadami ochrony środowiska oraz ochrony gruntów.

Art. 31. 1. Z chwilą technicznego zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części zgodnie ze sposobem zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych określonym w decyzji o wydaniu zgody na zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części i może w zarządzeniu pokontrolnym ustalić inną niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 6, częstotliwość przedkładania sprawozdania o wynikach monitoringu; kopię zarządzenia pokontrolnego przekazuje niezwłocznie właściwemu organowi.

1a. Sprawozdanie o wynikach monitoringu, w przypadkach o których mowa w ust. 1, powinno być przedkładane:

- 1) w przypadku stwierdzenia braku oddziaływania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko – nie rzadziej niż raz na 2 lata;
- 2) w przypadku stwierdzenia zwiększenia oddziaływania obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko – nie częściej niż raz na 6 miesięcy.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest odpowiedzialny za utrzymanie, monitoring, zgodnie z art. 27 ust. 6, oraz działania po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części. Czynności te powinny być wykonywane z uwzględnieniem charakteru i czasu trwania zagrożenia.

3. Realizację obowiązków dotyczących utrzymania, monitoringu oraz działań po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części może przejąć wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności na podstawie umowy określającej w szczególności sposób pokrycia przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wszelkich kosztów związanych z przejęciem tych obowiązków.

4. Po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych zawiadamia, a następnie bez zbędnej zwłoki potwierdza zawiadomienie w formie pisemnej, właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o wszelkich zdarzeniach lub zmianach technologicznych, które mogą mieć wpływ na stateczność obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska ujawnionych w wyniku monitoringu, podając w zawiadomieniu:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) rodzaj zdarzenia z krótkim opisem;
- 4) dzień zajścia zdarzenia.

5. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A wprowadza w życie wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy i postępuje zgodnie z ustawą.

6. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych pokrywa koszty działań, o których mowa w ust. 2 i 4.

7. (uchylony)

8. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposób zawiadamiania o zdarzeniach, o których mowa w ust. 4, kierując się potrzebą ujednoczenia sposobu oraz zapewnieniem regularności przekazywania tych informacji.

Art. 32. 1. Właściwy organ przed rozpoczęciem działań związanych ze składowaniem odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, wymaga przedstawienia przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadanej gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z ust. 4 tak, aby:

- 1) obowiązki związane z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, także po jego zamknięciu, zostały wypełnione;
- 2) w dowolnym czasie były dostępne środki finansowe na działania dotyczące zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywację terenu, zgodnie z programem gospodarowania odpadami wydobywczymi i wymaganiami zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Obliczenie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu jest dokonane na podstawie:

- 1) prawdopodobnego negatywnego wpływu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko, biorąc pod uwagę w szczególności kategorię obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, właściwości odpadów wydobywczych oraz faktyczne lub zgodne z planem zagospodarowania przestrzennego zagospodarowanie zrehabilitowanego terenu;
- 2) założenia, że niezależne i odpowiednio wykwalifikowane osoby trzecie ocenią i wykonają wszelkie niezbędne prace rekultywacyjne.

3. Wysokość gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu podlega weryfikacji w przypadku zmian zakresu działań dotyczących zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, zgodnie z programem gospodarowania odpadami wydobywczymi.

4. Przedstawiona gwarancja finansowa lub jej ekwiwalent powinna być właściwie udokumentowana.

5. Jeżeli właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska potwierdzi prawidłowe zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z art. 31 ust. 1, właściwy organ, w drodze decyzji, zwalnia posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z obowiązku posiadania gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, z wyjątkiem obowiązków, o których mowa w art. 31 ust. 2.

6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania, potwierdzenia posiadania, terminy i zakres weryfikacji wielkości, sposób dysponowania oraz formę gwarancji finansowej i jej ekwiwalentu, biorąc pod uwagę pełne pokrycie kosztów zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, dostępność środków finansowych, a także zakres niezbędnych prac rekultywacyjnych.

7. W przypadku niewywiązania się posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych z obowiązków dotyczących zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacji terenu, ich koszty są pokrywane przez podmiot, który udzielił gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, na wniosek właściwego organu zawierający kosztorys oraz harmonogram wpłat; roszczeń tych właściwy organ może dochodzić przed sądem.

8. Jeżeli wójt, burmistrz lub prezydent miasta przejął od posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych realizację obowiązków dotyczących utrzymania, monitoringu oraz działań po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego części, przysługują mu roszczenia do podmiotu, który udzielił gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu.

Art. 33. 1. Zmiana posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wymaga przekazania przez posiadacza odpadów przekazującego obiekt następnemu posiadaczowi odpadów prowadzącemu obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, na podstawie umowy cywilnoprawnej, wszystkich dokumentów związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a w szczególności dotychczasowych oraz aktualnych dokumentów ewidencji odpadów, zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów, gromadzonych danych o wynikach monitoringu, sprawozdań o wynikach monitoringu, zezwoleń na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i zarządzeń pokontrolnych.

2. Posiadacz odpadów przejmujący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić w formie pisemnej właściwy organ o zmianie posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, podając:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby dotychczasowego oraz przejmującego obiekt posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) datę zmiany posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2a. Posiadacz odpadów przejmujący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, dołącza dokumenty potwierdzające posiadanie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z art. 32.

3. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ niezwłocznie zmienia zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w zakresie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i 5.

Rozdział 6

Poważne wypadki

Art. 34. 1. Przepisy rozdziału mają zastosowanie do obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, z wyłączeniem obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, dla których mają zastosowanie przepisy tytułu IV ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Właściwość miejscową komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej ustala się według miejsca prowadzenia działalności przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. W sprawach dotyczących wewnętrznego i zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie ma zastosowanie ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 35. Wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy, o którym mowa w art. 36 ust. 2, oraz zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy, o którym mowa w art. 37 ust. 1, ma na celu:

- 1) zapobieganie i kontrolowanie poważnych wypadków i innych niebezpiecznych zdarzeń tak, aby zmniejszyć ich skutki oraz, w szczególności, ograniczyć szkody dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska;
- 2) wprowadzenie środków niezbędnych do ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska przed skutkami poważnych wypadków i innych niebezpiecznych zdarzeń;
- 3) przekazanie niezbędnych informacji społeczeństwu oraz właściwym służbom i organom;
- 4) podjęcie działań i czynności zmierzających do ograniczenia oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do właściwego stanu.

Art. 36. 1. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A jest obowiązany do zaprojektowania, wyboru lokalizacji, budowy, prowadzenia i zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w sposób zapobiegający wystąpieniu poważnego wypadku oraz ograniczający jego niekorzystne skutki dla życia, zdrowia ludzi lub środowiska, w tym zapobiegający transgranicznemu oddziaływaniu.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A przed rozpoczęciem składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A sporządza wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy na wypadek wystąpienia poważnego wypadku oraz wprowadza system zarządzania bezpieczeństwem wdrażając politykę zapobiegania poważnym wypadkom.

3. System zarządzania bezpieczeństwem, o którym mowa w ust. 2, jest określony w załączniku nr 1 do ustawy.

4. Wewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy powinien zawierać w szczególności dane, o których mowa w art. 260 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

5. Do posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w razie wystąpienia poważnego wypadku ma zastosowanie przepis art. 264 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

6. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A zatrudnia kierownika do spraw bezpieczeństwa, który jest odpowiedzialny za wdrażanie polityki zapobiegania poważnym wypadkom i wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego oraz za realizację zadań i obowiązków z nich wynikających.

Art. 37. 1. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej dla obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A sporządza zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy wyszczególniający środki, które należy zastosować poza miejscem prowadzenia działalności w razie poważnego wypadku.

2. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej zapewnia możliwość udziału zainteresowanej społeczności w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

3. Po przeprowadzeniu postępowania wymagającego udziału zainteresowanej społeczności, o którym mowa w ust. 2, właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej przyjmuje zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy.

4. Pisemna informacja o sporządzeniu zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego jest przekazywana niezwłocznie właściwemu organowi.

Art. 38. 1. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej sporządza informację o środkach bezpieczeństwa oraz o działaniach podejmowanych w razie wystąpienia poważnego wypadku.

2. Zakres informacji, o której mowa w ust. 1, jest określony w załączniku nr 2 do ustawy.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana zainteresowanej społeczności bezpłatnie i niezwłocznie w sposób zwyczajowo przyjęty oraz publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej organu, o którym mowa w ust. 1.

4. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej jest obowiązany do analizy zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego oraz informacji, o której mowa w ust. 1, co najmniej raz na 3 lata, w celu ich aktualizacji, z uwzględnieniem w szczególności zmian wprowadzonych w procesie technologicznym obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A.

Rozdział 7

Wypełnianie wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi

Art. 39. 1. Wypełnianie wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi powinno odbywać się z uwzględnieniem następujących warunków:

- 1) zabezpieczenia stabilności odpadów wydobywczych;
- 2) zapobiegania zanieczyszczeniu gleby, wód powierzchniowych i podziemnych;
- 3) zapewnienia monitoringu wyrobisk górniczych wypełnianych odpadami wydobywczymi.

2. Do wypełniania wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi pochodzącymi z własnego zakładu górniczego stosuje się przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

3. Do wypełniania wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi innymi niż z własnego zakładu górniczego stosuje się przepisy *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach*³⁾; jeżeli wypełnianie wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi innymi niż z własnego zakładu górniczego jest prowadzone w ruchu zakładu górniczego, to zastosowanie mają również przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

4. Szczegółowe warunki, o których mowa w ust. 1, dotyczące wypełniania wyrobisk górniczych w ruchu zakładu górniczego odpadami wydobywczymi określają przepisy wydane na podstawie art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

5. Sposób realizacji warunków, o których mowa w ust. 1, dotyczących wypełniania wyrobisk górniczych odpadami wydobywczymi określa się w planie ruchu zakładu górniczego, o którym mowa w art. 110 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

Rozdział 8

Obowiązki administracji publicznej

Art. 40. 1. Organem właściwym w sprawach odpadów wydobywczych jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa – dla:
 - a) przedsięwzięć, dla których koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie kopalin ze złóż udziela minister właściwy do spraw środowiska lub marszałek województwa,

- aa) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
 - b) (uchylona)
 - c) (uchylona)
- 3) starosta – w pozostałych przypadkach.

2. W przypadku prowadzenia w tym samym miejscu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, organem właściwym jest marszałek województwa.

Art. 41. 1. Właściwość miejscową właściwego organu ustala się według miejsca prowadzenia działalności posiadacza odpadów wydobywczych.

2. Kopie wydanych decyzji powinny być przekazywane niezwłocznie do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce prowadzenia obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2a. Regionalny dyrektor ochrony środowiska oraz starosta przekazują kopie wydanych decyzji także właściwemu marszałkowi województwa.

3. Minister właściwy do spraw środowiska jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałka województwa w sprawach, o których mowa w art. 4 ust. 5, art. 11 ust. 2 i 5, art. 12 ust. 2 i 5, art. 12a ust. 4, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 20, art. 21 ust. 2, art. 29 ust. 1, art. 32 ust. 5 oraz art. 33 ust. 3.

4. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 4 ust. 5, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 2 i 5, art. 12 ust. 2 i 5, art. 12a ust. 4, art. 13, art. 14 ust. 2, art. 15, art. 19 ust. 2 i 3, art. 20, art. 21, art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1, art. 32 ust. 1, 5 i 7, art. 33 ust. 2 i 3, art. 37 ust. 4 oraz art. 59 ust. 2 i 3, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Art. 42. 1. Przed rozpoczęciem składowania odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, podczas prowadzenia tego obiektu oraz po jego zamknięciu, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrole obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, biorąc pod uwagę wyniki monitoringu.

2. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do udostępnienia właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska podczas kontroli wszystkich dokumentów związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a w szczególności dokumentów ewidencji odpadów, zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów, sprawozdań o wynikach monitoringu, zezwoleń na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres oraz częstotliwość kontroli obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, kierując się wpływem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi.

Art. 43. 1. Właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informacje uzyskane od posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zgodnie z art. 28 ust. 1 oraz art. 31 ust. 4, w terminie do dnia 31 maja bieżącego roku kalendarzowego.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują okres od dnia 1 maja poprzedniego roku kalendarzowego do dnia 30 kwietnia bieżącego roku kalendarzowego i zawierają:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 3) rodzaj zdarzenia z krótkim opisem;
- 4) dzień zajścia zdarzenia.

Art. 44. 1. Spis zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, zlokalizowanych na terenie województwa, które wywierają negatywny wpływ na środowisko lub mogą stać się w średnio- lub krótkoterminowej perspektywie poważnym zagrożeniem dla zdrowia i życia ludzi lub zagrożeniem dla środowiska, jest sporządzany przez właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

2. W przypadku określenia metodologii, o której mowa w ust. 4, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządzając spis, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do jej uwzględnienia.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza krajowy spis zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych na podstawie spisów, o których mowa w ust. 1 i publikuje go w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej organu.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres oraz metodologię dotyczącą sporządzania, prowadzenia i aktualizacji spisu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz opuszczonych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w tym częstotliwość tej aktualizacji, kierując się możliwością wystąpienia poważnego wypadku oraz negatywnego wpływu na środowisko.

5. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, metodologię dotyczącą niezbędnych działań w odniesieniu do obiektów, o których mowa w ust. 1, kierując się możliwością wystąpienia poważnego wypadku oraz negatywnego wpływu na środowisko.

Rozdział 9

Przepisy karne

Art. 45. 1. Kto bez wymaganej decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi albo wbrew jej warunkom wytwarza odpady wydobywcze lub nimi gospodaruje,

podlega karze grzywny do 100 000 złotych albo karze aresztu.

2. Kto bez wymaganego zezwolenia albo wbrew jego warunkom prowadzi obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,

podlega karze grzywny do 100 000 złotych albo karze aresztu.

3. Tej samej karze podlega posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, który wbrew obowiązkowi nie posiada wymaganej gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu.

4. Kto magazynuje lub składowe odpady wydobywcze w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym lub przekracza dopuszczalne okresy magazynowania odpadów wydobywczych,

podlega karze grzywny do 100 000 złotych albo karze aresztu.

Art. 46. 1. Kto, prowadząc obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, nie dopełnia obowiązku w zakresie:

- 1) sprawdzenia zgodności przyjmowanych odpadów wydobywczych z danymi zawartymi w karcie przekazania odpadu,
- 2) utrzymywania i eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w sposób zapewniający właściwe funkcjonowanie urządzeń technicznych stanowiących wyposażenie tego obiektu oraz zachowanie wymagań sanitarnych, bezpieczeństwa i higieny pracy, przeciwpożarowych, a także zasad ochrony środowiska,
- 3) odmowy przyjęcia odpadów wydobywczych do obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych o składzie niezgodnym z dokumentami ewidencji odpadów lub zezwoleniem,

podlega karze grzywny do 100 000 złotych albo karze aresztu.

2. Kto, prowadząc obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, nie dopełnia obowiązku w zakresie:

- 1) monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w trakcie jego prowadzenia i po jego zamknięciu lub prowadzi monitoring niezgodnie z wymaganiami,
- 1a) zatrudniania na stanowisku osoby zarządzającej obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych osoby posiadającej świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami,
- 2) przesyłania sprawozdania o wynikach monitoringu obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska,
- 3) przekazania następnemu posiadaczowi odpadów prowadzącemu obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wszystkich dokumentów związanych z prowadzeniem obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a w szczególności dotychczasowych oraz aktualnych dokumentów ewidencji odpadów, zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów, gromadzonych danych o wynikach monitoringu, sprawozdań o wynikach monitoringu, zezwoleń na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i zarządzeń pokontrolnych,

podlega karze grzywny do 100 000 złotych albo karze aresztu.

Art. 47. Kto bez wymaganej zgody właściwego organu albo wbrew jej warunkom zamyka obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych lub jego część,

podlega karze grzywny do 100 000 złotych albo karze aresztu.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 48–52. (pominięte)

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 53. 1. Posiadacz odpadów wydobywczych, który prowadził działalność w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy jest obowiązany dostosować swoją działalność do przepisów ustawy do dnia 1 maja 2012 r.

2. Do dnia 1 maja 2012 r. posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do zatrudnienia osoby zarządzającej obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych posiadającej świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami, o którym mowa w art. 22.

3. Zachowują ważność dotychczas uzyskane świadectwa stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami dla kierownika składowiska odpadów, wydane na podstawie przepisu art. 49 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach*⁵⁾.

Art. 54. 1. Rozporządzenie, o którym mowa w art. 32 ust. 6, minister właściwy do spraw środowiska wyda do dnia 30 kwietnia 2013 r.

2. Do dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych nie stosuje się przepisów art. 15 ust. 1 pkt 3, art. 16 ust. 1 pkt 5, art. 30 ust. 1 pkt 4, art. 32 ust. 1–5 oraz ust. 7–8.

3. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany dostosować się do wymagań dotyczących gwarancji finansowych do dnia 1 maja 2014 r.

Art. 55. Posiadacz odpadów prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, który prowadził działalność w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy jest obowiązany wykazać w ocenie ryzyka obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, że stężenie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w miejscu zrzutu odpadów prze-róbczych do stawu osadowego nie przekracza:

- 1) 50 ppm – od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) 25 ppm – od dnia 1 maja 2013 r.;
- 3) 10 ppm – od dnia 1 maja 2018 r.

Art. 56. 1. Do składowisk odpadów, które przyjmowały do składowania odpady wydobywcze, zamkniętych na podstawie przepisu art. 54 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach*⁵⁾ przed dniem wejścia w życie ustawy, nie stosuje się przepisów art. 53 i art. 55.

2. Do postępowań w sprawach o zamknięcie składowisk odpadów, które przyjmowały do składowania odpady wydobywcze, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy składowisko odpadów przyjmujące do składowania wyłącznie odpady wydobywcze staje się obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Funkcjonujący lub zamknięty obiekt, na którym przed dniem wejścia w życie ustawy były składowane wyłącznie odpady wydobywcze, staje się obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 58. 1. Dotychczas wydane pozwolenia na wytwarzanie odpadów, pozwolenia zintegrowane i zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami wydobywczymi dla istniejących obiektów, zachowują ważność na czas na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 1 maja 2012 r.; do tego dnia posiadacz odpadów wydobywczych prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.

2. Jeżeli posiadacz prowadzący obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych do dnia 1 maja 2014 r. nie przedstawi właściwemu organowi dokumentu potwierdzającego posiadanie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu uzyskane zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych wygasa.

3. Z dniem 1 maja 2012 r. wygasają koncesje na wydobywanie kopaliny ze złóż oraz plany zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego, w części określającej warunki oraz sposób zagospodarowania mas ziemnych lub skalnych usuwanych w związku z wydobywaniem kopaliny ze złóż wraz z ich przerabianiem.

4. Do dnia 1 maja 2012 r. do odpadów wydobywczych obojętnych, odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne oraz niezanieczyszczonej gleby nie stosuje się przepisów Tytułu V ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 59. 1. Zarządzający składowiskiem odpadów przyjmującym odpady wydobywcze do składowania, który:

- 1) zaprzestał przyjmowania odpadów wydobywczych przed dniem 1 maja 2006 r.,
- 2) wystąpił z wnioskiem o zgodę na zamknięcie składowiska odpadów na podstawie przepisu art. 54 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach⁵⁾ przed dniem wejścia w życie ustawy,
- 3) nie dostosuje do dnia 31 grudnia 2009 r. funkcjonowania składowiska odpadów do wymagań określonych w pozwoleniu na budowę lub jego zmianie, o którym mowa w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. 1085, z późn. zm.¹⁰⁾),
- 4) ma wyznaczony termin zamknięcia składowiska odpadów do dnia 31 grudnia 2010 r.,
- 5) został uwzględniony w harmonogramie zamykania składowisk odpadów zgodnie z rządowymi programami restrukturyzacji przemysłu wydobywczego

– nie stosuje przepisów art. 8–11, art. 13–20, art. 27 ust. 2, art. 30, art. 31 ust. 1–3 i 7, art. 32, art. 35, art. 36 ust. 2–6 i art. 37.

2. Zarządzający składowiskiem odpadów przyjmującym do składowania odpady wydobywcze, o którym mowa w ust. 1, przedłoży marszałkowi województwa pisemne oświadczenie o stanie faktycznym składowiska odpadów którym zarządza, z podaniem przesłanek, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Marszałek województwa, na podstawie oświadczeń, o których mowa w ust. 2, sporządza listę składowisk odpadów, wraz z podaniem przesłanek, o których mowa w ust. 1; lista zostanie przekazana ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 60. 1. Spis, o którym mowa w art. 44 ust. 1, jest przekazywany do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska po raz pierwszy do dnia 31 stycznia 2012 r.

2. Spis, o którym mowa w art. 44 ust. 3, publikuje się po raz pierwszy w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej organu, do dnia 1 maja 2012 r.

Art. 61. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹¹⁾, z wyjątkiem art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 26 ust. 3 oraz art. 51, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2012 r.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. poz. 1196, z 2003 r. poz. 78 i 1865, z 2004 r. poz. 464, z 2005 r. poz. 954 oraz z 2006 r. poz. 360 i 935.

¹¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 31 lipca 2008 r.

Załączniki do ustawy z dnia 10 lipca 2008 r.

Załącznik nr 1**SYSTEM ZARZĄDZANIA BEZPIECZEŃSTWEM**

W celu wprowadzenia systemu zarządzania bezpieczeństwem wdrażającego politykę zapobiegania poważnym wypadkom należy wziąć pod uwagę następujące elementy:

- 1) politykę zapobiegania poważnym wypadkom, która powinna obejmować ogólne cele oraz zasady działania posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A w odniesieniu do kontroli ryzyka wystąpienia poważnych wypadków;
- 2) system zarządzania bezpieczeństwem, który powinien obejmować część ogólnego systemu zarządzania, zawierającego strukturę organizacyjną, zakres odpowiedzialności, praktyki, procedury, procesy i zasoby konieczne do określenia i wprowadzenia w życie polityki zapobiegania poważnym wypadkom;
- 3) system zarządzania bezpieczeństwem uwzględniający następujące zagadnienia:
 - a) rola i obowiązki personelu zarządzającego poważnym ryzykiem na wszystkich poziomach organizacji; określenie potrzeb szkoleniowych takiego personelu oraz zapewnienie takich szkoleń, oraz zaangażowanie pracowników, a w szczególnych przypadkach podwykonawców,
 - b) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur systematycznego określenia poważnego ryzyka wynikającego z prawidłowego i nieprawidłowego działania oraz ocena prawdopodobieństwa ich wystąpienia i dotkliwości,
 - c) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur i instrukcji bezpiecznego funkcjonowania, z uwzględnieniem utrzymania zakładu, procesów w nim zachodzących, sprzętu oraz tymczasowych przerw w jego funkcjonowaniu,
 - d) przyjęcie i wprowadzanie w życie procedur dotyczących planowanych zmian lub tworzenia nowych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych,
 - e) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur dotyczących identyfikacji przewidywalnych sytuacji awaryjnych w drodze systematycznej analizy oraz przygotowanie, testowanie i przegląd planów awaryjnych mających na celu szybką reakcję na takie sytuacje,
 - f) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur w celu zapewnienia stałej oceny zgodności systemu zarządzania bezpieczeństwem z polityką zapobiegania poważnym wypadkom opracowaną przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A, oraz procedur badania i podejmowania odpowiednich działań w przypadku braku takiej zgodności; procedury te powinny obejmować przyjęty przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A system zgłaszania poważnych wypadków lub sytuacji niebezpiecznych, szczególnie tych związanych z przypadkami braku działania środków ochronnych oraz ich badaniem i środkami podjętymi w oparciu o wcześniej wyciągnięte wnioski,
 - g) przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur systematycznej, okresowej oceny polityki zapobiegania poważnym wypadkom oraz przydatności do określonego celu systemu zarządzania bezpieczeństwem; przegląd dokumentów dotyczących działania wspomnianej polityki i systemu zarządzania bezpieczeństwem oraz ich uaktualnianie przez kierownictwo wyższego szczebla.

INFORMACJA PRZEKAZYWANA ZAINTERESOWANEJ SPOŁECZNOŚCI

Informacje opracowywane przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, które mają być przekazane zainteresowanej społeczności, obejmują:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub nazwę i adres siedziby posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz adres obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 2) oznaczenie osoby dostarczającej informacje, według zajmowanego stanowiska;
- 3) znak i datę wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, pozwolenia zintegrowanego lub zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 4) proste i jasne objaśnienie działań podejmowanych w miejscu prowadzenia działalności;
- 5) przedstawioną językiem niespecjalistycznym ogólną klasyfikację niebezpieczeństwa substancji i preparatów występujących w obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jak również odpadów wydobywczych, które mogłyby spowodować poważny wypadek, ze wskazaniem ich głównych niebezpiecznych właściwości;
- 6) ogólne informacje dotyczące charakteru ryzyka wystąpienia poważnych wypadków, z uwzględnieniem ich potencjalnych skutków dla zainteresowanej społeczności i środowiska;
- 7) informacje dotyczące ostrzegania zainteresowanej społeczności oraz informowania jej w razie poważnego wypadku;
- 8) informacje dotyczące działań, które zainteresowana społeczność powinna podjąć, oraz sposobu, w jaki należy się zachować w razie poważnego wypadku;
- 9) potwierdzenie konieczności dokonania odpowiednich ustaleń przez posiadacza odpadów prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych w miejscu prowadzenia działalności, a szczególnie współpracy ze służbami ratowniczymi w celu reagowania na poważne wypadki oraz zmniejszenia ich skutków;
- 10) odniesienia do zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych, sporządzonych w celu reagowania na wszelkie skutki poważnego wypadku poza miejscem prowadzenia działalności; odniesienia te powinny zawierać wskazanie, by stosować się do wszelkich instrukcji lub wymagań służb ratowniczych podczas wypadku;
- 11) szczegóły dotyczące tego, gdzie można uzyskać dodatkowe informacje, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących zachowania poufności informacji ustanowionych w przepisach odrębnych.